

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

15. De judicis sententia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

PUNCTUM V.

Accusatio reorum. 1. Diabolus accusabit, & dicet ad Iudicem ego hos non creavi, pro eis non sum passus &c. & tamen mihi serviverunt, te neglecto. Ita S. Basilius. 2. Christus ipsorum conscientias repræsentando exprobrabit beneficia, tum communia, tum privata in singulos, & quid tandem facere potui, quod non fecerim? 3. Angeli custodes sua objicient officia: & justi quoque, qui nostræ salutis operam aliquam impenderunt: & denique ipsa nos accusabit vehementissimè conscientia.

Accusatores.

1.

Orat. 1.

de amore

Dei &

Proxi-

mi.

2.

3.

MEDITATIO XV.

Sententia Iudicis pro bonis, & contra malos.

PUNCTUM PRIMUM.

Sententia pro justis: blando vultu & voce sic alloquetur, *Venite benedicti Patris mei possidete paratū vobis regnum à constitutione mundi.* Venite, undenam? qui aliquando vocati parvultis, & tollentes crucem secuti estis me; venite de Libano, quæ est Ecclesia, in qua regenerati, & aliti in cedros pulcherrimas excrevistis: venite de tribulatione magna, ablutis stolis vestris in sanguine meo: venite de cubilibus leonum, de montibus pardorum, de societate hominum crudelium, qui vos persecuti sunt, & afflixerunt. O audiam primò vocantem! sequar-
que,

Sentent.

ad justos

Mat. 2. 5.

5.

que, ut secundo audire merear in die illa invitantem: *Benedicti Patris mei*, ô compellatio optatissima! quisnam eam promerebitur? *Innocens manibus & mundo corde, hic accipiet benedictionem à Domino, & misericordiam à Deo salvari suo.* Benedicti, non Abrahæ, Isaac, aut Iacob, qui benedixerunt filiis suis aut Moysis, qui populo benedixit: sed Patris mei, paterno prorsus affectu, *Qui benedixerit vos in omni benedictione spirituali per gratiam, nunc autem per gloriam: & est benedictio ejus efficax, ne frustrari potest. Possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi.* Quodnam regnum? quod solum est verè regnum, & per excellentiam tale. Quomodo paratum? in misericordia & beneplacito divino, idque à *constitutione mundi*, quando præparabat cœlos, sedem hujus regni constituens Empyreum cœlum, & vobis paratum præ tot aliis *Esurivi enim & dedistis mihi manducare: siti vi, & dedistis mihi bibere &c.* Admiratio capiet justos, quòd ob tam exilia merita tribuat regnum, & quidem tale; & quòd tanti faciat opera misericordiæ, sibi que exhibita imputet, quæ pauperibus, quos & fratres vocare non dedignatur. Verè igitur, *Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur.*

Opera
miseri-
cordiæ.

Cæterum, non illa, tantùm in remuneratione adducet; sed omnia alia, & unicuique speciatim illa, quibus excellit, interiùs repræsentabit, ut Martyri, quòd pro se vitam posuerit; Virgini, quòd se Deo imaculatam servaverit? Religioso, quòd, relictis omnibus, sibi fideliter adhæserit.

PUN-

PUNCTUM II.

Sententia in reprobos, formidabili vultu voceque pronunciata. *Discedite à me.* Hæc est In impios sententia. Pœna damni exclusio à regno à visione & fruitione divina, ab amore ab omni favore & beneficio, à cœlesti sede, à consortio Beatorum, Angelorum, hominum. *Ame.* qui principium & finis omnium sum, Creator vester, Redemptor, Deus. Qui ad id tantummodo in vobis ero, ut quoniam sine me esse non potestis, non planè in nihilum redigamini, sed vivatis ut nunquam miseri esse desinatis, *Maledicti* per omnia maledicti, in corpore, anima, potentiis illius, in sensibus, in loco, in sociis, in rebus omnibus, non dicit, *Patris mei.* quia Deus mortem non fecit, nec maledictionis auctor est, sed eam sibi peccatores consciscunt. *Dilexit maledictionem, & veniet ei: & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.* Quæ rabies tunc damnatorum? Irugit Esaii ob præreptam sibi à Iacob benedictionem, quanto magis isti ob superinductam sibi amplius æternam maledictionem: unde etiam in maledicta prorumpent, in matrem, quæ genuit, in lac, quod suxerunt, in Deum ipsum justum peccatorum vindicem. *O IESU!* qui *maledictum factus es,* ut nos à maledicto vindicares, ne, quæso te, illius infaustæ maledictionis pœnam incurram. *In ignem æternum:* hæc est pœna, quæ vocatur sensus, quia peccator non tantum privatur summo bono, sed etiam afficitur summo malo. Ergo ait: *Discedite in ignem æternum.* Non tantum

tantum, qui durabit in æternum; sed, qui etiam in æternum cruciabit. Non vos tantum à meo conspectu, & bonis excludo, abjicióque, quòd fortassis parvi feceritis, si liceret, ut prius, uti creaturis, ad explendas cupiditates: sed omni ex illis consolatione exutos æternis cruciatibus addico. *Qui paratus est*: sicut Empyreum cælum justus, ita infernalis ignis peccatoribus paratus est: cujus indicia præbent profundæ voragine,

Isa. 30.
33.

in variis terræ locis evomentes ignem. Preparata est ab heri Tophet à Rege preparata, profunda & dilatata, nutrimenta ejus ignis & ligna multa, flatus Domini, sicut torrens sulphuris succendens eã.

Sic describitur infernus, qui Tophet dicitur à loco incendii, ubi cremabantur infantes idolo Moloch consecrati: quòd is locus, imaginem repræsentet inferni, & est idem locus, qui gehenna dicitur, quo nomine Christus infernum

Dæmo-
nes socij

expressit ab eadem similitudine, *Diabolo & Angelis ejus*: ut quibus vivendo adhæsisitis, eos habeatis supplicii socios & tortores. Non ait: paratus vobis, sicut dixerat de regno; quia

quoad se, voluit omnes salvos fieri, neminem ex proposito perire, quamquam & de Angelis idem est verum: sed significat ignem illum ab initio in Angelos prævaricatores excitatum fuisse; homines verò ipsos, dum eos imitantur, sibi quoque illum procurasse, communé inque

Ratio.

fecisse: *Esurivi enim, & non dedistis mihi manducare: sitivi, & non dedistis mihi bibere, &c.* minora objicit, ut ex iis judicium fiat de majoribus. Nec illa parva censerí debent, quando ait,

Quod

Quod uni ex his meis minimis non fecistis, nec mihi fecistis. Est autem procul dubio non parvum Christo ipsi misericordiam denegasse, quod fit, quando pauperi non præstatur: quandoquidem contestatum reliquit sibi præstari, aut negari, quod pauperi vel præstatur, vel negatur. Nihilominus cætera quoque objiciet unicuique sigillatim, quorum erit reus.

Opponent aliqui bona, quæ fecerunt, ut illi: *Domine nõnne in omine tuo prophetavimus, demonia ejecimus, virtutes multas fecimus?* Quibus respondebit: *quia nunquam novi vos.* Quod si hæc divina dona non juvabunt: quantò minus scientiæ, aut dotes naturales? illa autem non proderunt: quia peccatis propriis obscurata sunt. Et quia, dum aliis per ea profumus, nobis per bona opera non consulimus.

Donis
abusi.

Qualiter hanc sententiam excipient reprobi? nam, si præ timore arecebant ad signa tantum Dominici adventus, quid jam iras experti, quantum illa, tantum fuerant signa?

PUNCTUM. III.

I. **E**Xecutio sententiæ: *Et ibunt hi in supplicium æternum, iusti autem in vitam æternam.* Primum damnati illo ipso momento, dehiscente terra, cum toto exercitu dæmonum haurientur, ac implebitur illa maledictio: *Veniat mors super illos, & descendant in infernum viventes: ibi erit fletus & stridor dentium.*

Executio.

Pf. 54.
16.

Matt. 8.

12.

II. De quorum casu iustoque iudicio laudabunt sancti Dominum, tanquam demerso Pharaone.

Iustorum
trium-
phus.

Exod. 15.

4.
Apoc. 15.

5.

Ps. 123.

6.

raone cum exercitibus suis, & dicent: *Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini percussit inimicum.* Et illud: *Magna & mirabilia sunt opera tua: iusta & vera sunt via tua.* Deinde ipsi cum Christo ascendent in cœlum, eo sensu lætitiæ, quem mortalis homo adhuc concipere nequit, concinentes illud: *Benedictus Deus, qui non dedit nos in captivem dentibus eorum.*

MEDITATIO XVI.

De inferno, quid sit, & loco, æternitate, sociis, tortoribus.

PUNCTUM PRIMUM.

Defini-
tio.

1.

2.

Quid sit infernus. Et carcer perpetuus ac durissimus, omni genere incommodorum refertus, iis coercendis, qui cum peccati mortalis conscientia impœnitentes ex hac vita discesserunt. Est status omnium bonorum vacuus; & contra, omnium malorum aggregatione cumulatus. Nullum quippe illic adest bonum, vel exiis, propter quæ vita præsens modò à plerisque diligitur: nullum ibi deest malum, quod in hac vita toleratur. Quare discurre per singula; & cogita hæc præ illis esse veluti picta; & præter talia, superesse pejora, qualia assequi non potes cogitando: quod præsentibus sint dissimilia, & sine comparatione atrociora. Et ego defugiam modò modicum laborem, ut in illas non deveniam? Sed cumulum complet, quod non habeant finem: ut nec ipsa æternitas.

Et